

Figaros bryllupkl. 19.00 d. 16. maj
Varighed 170 minutter med 1 pause. Paris 2022
Billetpris 130,- kr

Mozarts opera *Figaros bryllup* er et af operauniversets mest ikoniske værker. Brahms talte om det som et "mirakel", og "grevindens sorgfulde es-dur klage" er stadig en af de mest hjerteskrærende musikalske stykker nogensinde. Ved at tage afsæt i Beaumarchais komedie, som havde skabt skandale og rystet det parisiske samfund, blev Mozart og Da Pontes succes sikret. Stykket var endda blevet forbudt af Joseph II i 1785 på Wiens teater. *Var der for meget fokus på modsætningerne i et allerede vaklende regime, klar til at kollapse ved den franske revolution?*

Instruktøren Netia Jones nye produktion bevarer selve essensen af Beaumarchais' spil, da hun på humoristisk og alligevel ondsksfuld måde udforsker menneskelige relationer i et univers, der blander virkelighed og fiktion til det punkt at spørge, ligesom greven: "Spiller vi i en komedie?".

Dirigent er Gustavo Dudamel. Med verdensstjerner som Peter Mattei (greven) og Maria Bengtsson (grevinden), Ying Fang (Susanna) samt Ildebrando D'arcangelo (Figaro).

Den oprindelige handling

1. akt

Grev Almavivas kammertjener Figaro skal giftes med grevindens kammerpige Susanna, og greven har tildelt dem et værelse, der støder op til både hans og grevindens gemakker. Figaro synes umiddelbart, at det virker meget praktisk, men Susanna får hans øjne op for, at der ligger meget mere bag end praktiske hensyn.

Greven har nemlig mistet sin interesse for grevinden og kastet sit blik på Susanna; og selvom greven har afstået sin feudale ret til den første nat med bruden, planlægger han alligevel at få den indløst. Figaro bliver rasende over at erfare dette og beslutter sig for at forpurre grevens plan. - Doktor Bartolo og hans gamle husbestyrerinde Marcellina vil hævne sig på Figaro, fordi Figaro engang hjalp greven med at bortføre Bartolos myndling Rosina (*), nu grevinde Almaviva. Marcellina kræver, at Figaro indfrier det ægteskabsløfte, som han stillede som sikkerhed for et lån, hun gav ham. - Den unge page Cherubino, som er betaget af alle slottets kvinder, søger trøst hos Susanna; greven har afskediget ham, fordi han er blevet opdaget sammen med gartnerens datter Barbarina. Pludselig dukker greven op i Susannas kammer, og Cherubino skjuler sig under et lagen, der ligger hen over en lænestol. Greven prøver at aftale et stævnemøde med Susanna og opdager Cherubino, men i det samme kommer Figaro ind fulgt af folk fra landsbyen. I sang priser de greven, fordi han har afstået sin ret til den første nat med bruden. (*) Rossinis *Barberen i Sevilla*.

2. akt

Susanna har fortalt grevinden om grevens tilnærmelser, og grevinden sørger over sin mands manglende interesse. Men sammen med Figaro lægger de tre en plan: Susanna skal aftale et stævnemøde med greven, men i hendes sted vil de sende Cherubino klædt ud i Susannas tøj, og på den måde planlægger grevinden at afsløre sin mands bedrag.

Figaro har sendt et anonymt brev til greven, der antyder, at grevinden skal møde en hemmelig elsker, og greven kommer ilende til grevindens kammer. Da hun nægter ham adgang til sin garderobe, hvor Susanna er ved at klæde Cherubino ud, tror greven, at grevinden skjuler sin hemmelige elsker derinde.

Fordi grevinden insisterer på ikke at lade ham få adgang til garderoben, tager han grevinden med sig, aflåser hendes kammer og går ud for at hente værktøj til at åbne døren til garderoben med magt.

Imens hopper Cherubino ud ad vinduet, og da greven og grevinden kommer tilbage, finder greven kun Susanna i garderoben. - Men nu kommer husets gartner for at klage over, at hans blomster er ødelagte, fordi der er sprunget en person ud af vinduet ned i blomsterne, og dette bekræfter grevens mistanke om, at den hemmelige elsker har været skjult i garderoben. Figaro dukker op og påtager sig skylden, hvilket irriterer greven grænseløst, fordi han fornemmer, at noget holdes skjult for ham. Så da Marcellina nu dukker op med sit krav om at få indfriet sit ægteskabsløfte af Figaro, lover greven hende en grundig retshøring.

3. akt

Susanna aftaler et stævnemøde med greven. Uheldigvis overhører han, at Susanna på vej ud af døren hvisker til Figaro, at de har vundet spillet. Greven har tilkaldt en advokat for at få afklaret Marcellina og Figaros strid. Men under afhøringen viser det sig, at Figaro er Marcellina og Bartolos søn født udenfor ægteskab og stjålet som barn, og Marcellina opgiver naturligvis sit retslige krav til stor ærgrelse for greven. - Gartneren Antonio afslører overfor greven, at hans datter Barbarina holder Cherubino, der ellers var blevet sendt i militærtjeneste, skjult på slottet. - Nu ryger planen, om at Cherubino skal udgive sig for Susanna ved stævnemødet, på gulvet. Men grevinden beslutter sig for, at hun selv vil gå til stævnemødet forklædt som Susanna, og sammen med Susanna skriver hun et brev til greven forseglet med en nål, som han skal returnere som et tegn på, at han kommer til stævnemødet, og under sin bryllupsceremoni lister Susanna brevet i hånden på greven.

4. akt

Barbarina har tabt nålen, som greven har bedt hende overrække til Susanna, og da Figaro kommer forbi, fortæller hun naivt om det forestående stævnemøde. Figaro tror nu, at Susanna er ham utro med greven og sværger hævn. Han søger trøst hos sin nyfundne mor Marcellina, der for sin del fortæller Susanna om Figaros jalousi, og Susanna beslutter sig for at drille Figaro ved at lade som om hun venter på sin elsker. - Alle er nu klar til stævnemøderne, men nu dukker Cherubino op og forstyrrer det hele. På grund af forklædningen tror han, at grevinden er Susanna, og han prøver at kysse hende. Greven bryder ind, men må selv afbryde sit kurmageri, da Figaro går forbi og møder Susanna forklædt som grevinden. Figaro genkender dog Susannas stemme, og forstår nu tingenes rette sammenhæng, men beslutter sig for at tirre Susanna ved at lade som om, han tror på, at hun virkelig er grevinden og erklære hende sin kærlighed. - Susanna tilbagebetaler complimenterne med lussinger, og greven tilkalder alle for at afsløre sin troløse hustru, som han pure nægter at tilgive. Da den rigtige grevinde træder frem, falder han på knæ og beder selv om tilgivelse. Hun tilgiver ham, og efter denne dag med lidelser, luner og galskab er det nu tid til kærlighed og fest.

Dirigent: Gustavo Dudamel er venezuelansk dirigent og violinist. Han er leder af Orquesta Sinfónica Simón Bolívar og Los Angeles Philharmonic. Dudamel har vundet en række konkurrencer, herunder Gustav Mahler dirigentprisen i Tyskland i 2004. I 2006 blev Dudamel udnævnt til chefdirigent for Göteborg symfoniorkester for sæsonen 2007-2008. Dudamel debuterede på La Scala med *Don Giovanni* 2006. Siden har han haft en enestående karriere rundt om i verden. Den 1. januar 2017 dirigerede Dudamel Wiener Philharmonikerne i deres traditionelle Nytårskoncert. Som 35-årig blev han den yngste gæstedirigent nogensinde for denne begivenhed. Dudamel dirigerer operaer på de europæiske scener.

Instruktør: Netia Jones er britisk opera- og teaterinstruktør, designer og videokunstner. Hun arbejder internationalt og iscenesætter koncerter, performance og installationer ved hjælp af video, film og projicerede medier i alt sit arbejde. Times skrev: "En førende videopioner, der bringer intelligens og integritet til opgaven ved at bringe video ind i klassisk musik og operaforestillinger." Jones har instrueret mest i engelske operahuse og desuden på Santa Fe operaen og nu Paris operaen.

Greven: Peter Mattei er svensk bariton, han har etableret sig som en af de mest efterspurgte sangere i sin generation. Matteis virke omfatter Metropolitan, og de største europæiske operahuse. Matteis koncertrepertoire inkluderer flere af de store oratorier og ligeledes Lieder.

Grevinden: Maria Bengtsson. Maria Bengtsson ersvensk sopran, der optræder i store operahuse i Europa. Hun er kendt for roller i operaer af Mozart og Richard Strauss. Hun har specialiseret sig i roller af Richard Strauss: Titelrollen i *Daphne*, Marskalinden i *Rosenkavaleren*, grevinden i *Capriccio* og titelrollen som Arabella, en rolle som hun først udførte ved Oper Frankfurt i 2017. Gerard Hoffmann (Head of A&R Productions GmbH) fra Wien sagde om forestillingen i Frankfurt: "at Bengtsson er den typiske Strauss-fortolker, troværdig og udtryksfuld, med perfekt diktion og yndefuldt skuespil". Han beskrev hendes stemme som "fleksibel, varm, rig på farver og nuancer".

Susanna: Ying Fanger kinesisk sopran. Hun var en af de vigtigste sopranner ved Metropolitan Opera, og vandt Golden Bell Award ved Guangdong Singing Competition i Kina 2009, førstepris ved Gerda Lissner International Vocal Competition 2013 og Lincoln Center Segal Award 2015. Hendes forestillinger har været med iTV-programmet Great Performances at the Met og i biografier for Metropolitan Opera Live. I 2015 skrev Opera News: "Ying Fang synger med udsøgt enkelhed og direktehed. Den otteogtyve-årige sopran tvinger aldrig sin lyd eller hengiver sig til koloratur 'flash'. Hun er ude af stand til vulgaritet; hendes værdighed er urokkelig, og hendes overtalelseskraft er suveræne."

Figaro: Ildebrando D'Arcangelo er italienskbasbariton, selvom han foretrækker udtrykket basso cantante. Fra 1989 til 1991 sang han på Concorso Internazionale Toti Dal Monte på Treviso, han debuterede i Mozarts' *Così fan tutte* og *Don Giovanni*. Han har optrådt under de største dirigenter og har sunget på La Scala, på Metropolitan Opera, og samtlige store opera scener i Europa. Ildebrando D'Arcangelo blev i december 2014 udnævnt til en østrigsk Kammersanger. I nuværende sæson synger han udover *Figaros bryllup* også i *Don Pasquale* af Donizetti og i *Askepot* af Rossini.

"Figaros ægteskab" (italiensk: *Le nozze di Figaro*) K. 492, er en operabuffa/komisk opera i fire akter komponeret i 1786 med en italiensk libretto skrevet af Lorenzo Da Ponte. Operaens libretto er baseret på en komedie af Pierre Beaumarchais: *La Folle journée, ou le Mariage de Figaro*. Den fortæller, hvordan de lykkedes tjenerne Figaro og Susanna at blive gift, idet de modarbejder deres arbejdsgiver grev Almavivas bestræbelser på at forføre Susanna og lære ham en lektion i troskab. Operaen er i 2021-2022 den 6'te mest opførte.

Wolfgang Amadeus Mozart er almindeligt anerkendt som en af de største komponister af klassisk musik. Han er en af wienerklassikkens mestre og en af de mest populære komponister nogensinde. Hans operaer hører til det ypperste indenfor fortolkningen af den menneskelige psyke, som ingen anden opera når. Mozart selv gav aldrig en psykologisk ej heller dybdepsykologisk forklaring på sine værker. Som tilskuer/hører fortolker man på eget ansvar. Efter et musikalsk højdepunkt i *Idomeneo* og *Bortførelsen fra Seraillet* fremtræder Mozart som den geniale musikdramatiker med de to store italienske operaer til tekst af Lorenzo da Ponte, *Figaros bryllup* og *Don Giovanni*; i deres overdådigt nuancerede personkarakteristik hæver de sig milevidt over, hvad genren opera buffa hidtil havde frembragt. I arier og ensembler og ikke mindst i finalerne, som på subtil måde forener dramaturgiske og symfoniske elementer, viser Mozart sin psykologiske indfølelse.

Overgangen til den sene stil fornemmes i den sidste da Ponte-opera, *Così fan tutte*, hvor Mozart reagerer på tekstens marionetagtige persongalleri med en musik af næsten overjordisk skønhed og samtidig med en raffineret (ironisk?) distance, som forvirrede både samtiden og senere generationer.

Uropførelse: Østrig 1786.
Det Kongelige Teater 1821.

Tekstansvarlig: *Walter Planhof*